

שיעור קמב

מ"ע פ. פא.

מצוה פ היא שצונו לפדות בכור אדם שיתן הדמים לכהן, והוא אמרו בכור בניך תתן לי, ובאר לנו הנתינה הזאת איך תהיה והוא שנפדנו מן הכהן וכאלו הוא כבר זכה בו ונקנהו ממנו בחמש סלעים, הוא אמרו אך פדה תפדה את בכור האדם, והמצוה הזאת היא מצות פדיון הבן. ואין הנשים חייבות בה, אמנם הוא ממצות הבן על האב כמו שהתבאר בקדושין (כ"ט). וכבר התבאר דיני מצוה זו כולם בבכורות. ואין הלויים חייבים בה (ואלה המשפטים, קרח, הלכות בכורים פי"א):

מצוה פא היא שצונו שנפדה פטר חמור בשה לבד, ולא יפדה בזולתו, וינתן אותו השה לכהן, והוא אמרו יתברך ופטר חמור תפדה בשה. וכבר התבאר משפטי מצוה זו במסכת בכורות, והיא גם כן אין הלויים חייבין בה. (כי תשא, הלכות בכורים פי"ב):